

A large, ancient tree trunk with thick, gnarled branches covered in green moss. The tree is set in a lush forest with green and yellowing leaves. The ground is covered with fallen leaves.

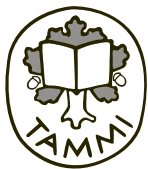
SINIKKA PIIPPO

Puiden kertomaa

TAMMI

SINIKA PIIPPO

Puiden kertomaa

tammi

80 VUOTTA

HELSINKI

© Sinikka Piippo ja Tammi 2023
Kuvaliitteen kuvat: Sinikka Piippo
ISBN 978-952-04-5286-5
Tammi on osa Werner Söderström Osakeyhtiötä
Painettu EU:ssa

VAJOAN MUISTOIHINI

*Luonto on seikkailu. Lapsena hän, joka oli minä,
katseli hyönteisten elämää ja kasvien kasvua.
Piileksi marjapensaiden alla ja äidin luomissa valtavissa
kukkaviidakoissa. Katseli siilejä ja kiiltomatoja.
Rakensii majoja metsään. Elämä oli rikasta,
elämää joka puolella, olla osa seikkailua.*

*Jaloissa variksen saappaat. Onni, onnellisuus,
kesän loputtomuus. Isä tanssimassa ilkosillaan sateessa.
Äiti huolehtimassa rakastavasti kurkkuviljelmistään.
Marjoja, loputtomasti marjoja. Vihanneksia.
Lehtikaalin kiljaisu katkaistessani lehden ruoaksi.
Sukeltajakuoriaiset vesitynnyreissä.
Puiden oksat kaartuvat tien yli.*

PUUT ODOTTAVAT

*Mene metsään, puiden luo, oli vuodenaika mikä hyvänsä.
Uppoudu maisemaan, ja kulje sinne, minne intuitio ohjaa.
Puut kutsuvat, kun olet valmis. Avaa sydämesi ja aistisi,
myös ne toiset aistisi, ja ole valmis – ja huomaat,
että kaikki elää. He ovat odottaneet sinua jakaakseen
kauneuden ja ihmeen kanssasi. Kertoakseen,
että maailma on seikkailu, jos ja kun haluamme astua siihen.
Hengitä syvään ja OLE.*

SISÄLLYS

Alkusanat.....	9
Johdanto	II
Miksi puut ja luonnonhenget haluavat meihin yhteyttä?.....	19
Yhteinen huolestamme	19
Luonnonhenget kertovat itsestään ja puista.....	29
Kuinka kommunikoida puiden henkien kanssa	33
Mitä puut tekevät ja opettavat	38
Puut	47
Haapa	47
Hevoskastanja.....	53
Jalavat	57
Kataja.....	64
Kirsikat	69
Koivut	73
Kuusi.....	90
Lehmukset.....	106
Lehtikuuset.....	114
Lepät	120
Marjakuuset	126

Mänty	135
Omenapuut.....	152
Orapihlajat.....	167
Pajut.....	173
Pihdat ja douglaskuusi	186
Pihlaja.....	197
Poppelit.....	205
Pyökki.....	216
Pähkinäpensas	220
Saarnet.....	226
Seljat	236
Suomen- ja ruotsinpihlajat	243
Tammi	247
Tuijat	259
Tuomet	267
Tyrni	271
Vaahtera.....	274
Seitapuut.....	280
Epilogi.....	283
Jumaluudet	285
Kirjallisuus	291

ALKUSANAT

Kysyn puilta, deevoilta, maahisilta ja oppailta, mitä kirjoittaisin. Silloin kuulen:

”Kerro kauneudesta. Me KAIKKI olemme täällä luojina ja ilmentämässä kauneutta. Luominen on tehtävämme. Se on myös teidän tehtävänne: luoda kauneutta ja harmoniaa maailmaan. Se on alku ja se on päämäärä.”

”Kerro rakkaudesta. Sillä rakkaus on voima, jolla näkee ja ymmärtää. Rakkaus yhdistää sydämet, olivatpa ne missä tahansa.”

”Kerro valosta. Valosta, joka valaisee, valaisee mielen, tuo uskoa, voi-maa luomiseen.”

”Kerro luomisesta. Luomisesta, joka tarkoittaa syntymistä yhä uudelleen luottamukseen, jolloin kohotamme kasvomme, käsivartemme, oksamme yhä uudelleen kohti valoa.”

”Kerro elämästä. Ihmeestä, jota me kaikki luomme ja kannattelemmme.”

”Kerro yhteistyöstä, siitä että meitä kaikkia tarvitaan yhdessä luojina.”

”Kerro siitä, että valo asuu pimeydessä, sillä pimeys on kohtu, josta kaikki saa alkunsa.”

”Kerro siitä, että me kaikki olemme ikuisia. Me olemme, me olemme aina olleet ja tulemme aina olemaan.”

”Kerro siitä, että me kaikki olemme YKSI.”

Rakkautta ja valoa
Helsingissä 22.2.2022
Sinikka

JOHDANTO

Tämä kirja nojautuu lähes täysin siihen mitä puut ja heidän dryadinsa, metsän ja puiden henget, ovat minulle kertoneet. En ole muuttanut heidän sanojansa millään tavoin, mutta joskus olen joutunut hakemaan oikeaa ilmaisua. Koen kielen joskus haastavaksi ja joudun valitsemaan kielen, jolla keskustelemme, aivan niin kuin valitsen kielen mielesäni, jolla ajattelen. Ajattelen usein englanniksi, mikä ei suinkaan tarkoita, että olisin siinä mitenkään täydellinen. Jotkin sanat kuulostavat suomeksi oudoilta, kuten keksimäni käännös ”henkiniitty” (*Spirit Meadow*).

En ole halunnut käydä läpi samoja asioita, jotka olen selostanut kirjassani *Luonnon näkymätön kauneus* – elementtejä, elementaaleja, luonnonhenkiä, yliaistillisia havainnoiteja. Joitain näistä asioista, sekä astrologiasta ja jumaluuksista, on kirjoissani *Kasvien maaginen maailma* ja *Kasvien salaiset voimat*.

Olen liittänyt mukaan astrologiset merkit ja elementit, sillä ne varmasti kiinnostavat joitain. Monet puut ovat niin moninaisia, että niitä on kuitenkin vaikea luonnehtia yksiselitteisesti astrologialla. Samoin puihin liitettyjä jumaluuksia on joillain puilla todella paljon. Ne johdattavat kulttuurihistoriaan. Näistä jumaluuksista on kirjan lopussa luettelo. Magiasta ei tässä kirjassa juurikaan kerrota, maagisesta ajattelusta kylläkin, ei loitsuista siihen tapaan kuin *Kasvien maagisessa maailmassa* ja *Kasvien salaisissa voimissa*. Tämä kirja painottaa transformatiota, sitä kuinka puut voivat vaikuttaa meihin kohottavasti. Kyse on alkemiasta, joka on magiaa itsessään.

Vuodesta 2016 lähtien olen kerännyt keskustelujani luonnonhenkien ja toisten todellisuuksien olentojen kanssa. Ensimmäiset

keskusteluni julkaistiin kirjana *Luonnon näkymätön kauneus* vuonna 2018. Sen jälkeen ohjauduin yhä enemmän puiden suuntaan. Siitä, että aloin suunnitelmallisesti etsiä puiden luo keskustelemaan, saan kiittää Edwin Courtenayta ja hänen kanavoimaansa St. Germainia, jotka kehottivat minua kirjoittamaan tästä aiheesta. En silloin arvanut, mihin kaikkeen se minut johdattaisi. Kuten aiemminkin, olen kirjoittanut tämän kirjan, koska koen, että se on tehtäväni.

Puut ovat olleet minulle äärimmäisen tärkeitä pienestä pitäen. Kerroin tästä hieman kirjan *Elinvoimaa puista* johdannossa. Puiden kaataminen on saanut minut aina äärimmäisen surulliseksi – ja vihaiseksi. Viime vuosien työskentely puiden ja heidän keijujensa, dryadien, kanssa on saanut minut yhä paremmin ymmärtämään puiden merkityksen ja arvon meille kaikille, jotka asumme tällä maapallolla. En kirjoita tässä enempää omasta suhteestani puihin, sillä se ilmenee käymistäni keskusteluista puiden kanssa.

Puut ovat äärimmäisen tietoisia olentoja, ja sanoisin, että he ovat meitä viisaampia. Heiltä voi oppia paljon elämästä, elämänsenteesta ja siitä, kuinka luonto toimii. Puut ovat loputtoman rakastavia, mutta välillä heidänkin kärsivällisyytensä on koetuksella ihmisten tekojen ja ymmärtämättömyyden vuoksi.

Olen koonnut aineistoa tähän kirjaan kolmen vuoden ajan. Olen pyrkinyt rajaamaan tämän kirjan piiriin keskusteluni puiden ja heidän henkiensä kanssa ja jättänyt ulkopuolelle muut erittäin laajat tekstit muun muassa maahisista. He ovat kertoneet minulle paljon työskentelystään puiden ja Maan hyväksi, mutta ne kertomukset tulevat jäämään eri kirjaan.

Keskustelujen lisäksi olen liittänyt jokaiseen puulajiin tietoja niiden biologiasta, hieman rohtokäytöstä, perinteistä ja myyteistä. Nämä tekstit olen kirjoittanut vasta kaikkien keskustelujen jälkeen, etteivät ne vaikuttaisi keskustelujen luonteeseen. Olen ollut yllättynyt, kuinka samoja asioita olen löytänyt kirjoista kuin mitä puut ovat minulle kertoneet. En ole kirjoittanut perin pohjin kansanuskomuksista, sillä se ei ole tämän kirjan tärkein tehtävä, mutta kirjallisuusluettelosta löytyy lisätietoja. Jokaisen tekstin alussa on muutama sanallinen luonnehdinta puista. Ne pohjautuvat omiin kokemuksiini, eivät kirjallisuuteen.

Tämä kirja sisältää noin 220 keskustelua lähinnä puiden ja luonnonhenkien kanssa, ja lajeja kertyi noin 50. Olen yrittänyt puhua mahdollisimman monen puulajin kanssa, varsinkin meille luontaisten ja tuttujen lajien kanssa. Moni keskustelu on harmikseni jäänyt aikomukseksi. Päiväsaikaan on vaikea järjestää keskusteluja katujen keskiosaan istutettujen puiden kanssa. Ihmisiä ja liikennettä on aina. Ja pahimassa tapauksessa odotettuani tilaisuutta pari vuotta isoimmat puut onkin eräänä päivänä kaadettu. Tunnen toiset puulajit paremmin kuin toiset. Kirjasta selviääkin, että olen puhunut eniten lähipiirini puiden kanssa. Heihin syntyy myös syvä suhde. He myös ovat havainnoineet minua kauan.

Useimmat keskustelut puiden ja heidän dryadiensa kanssa tapahtuvat paikan päällä, heidän luonaan. Mutta kuten joistain keskusteluista käy ilmi, on mahdollista olla heihin yhteydessä puiden lehtien, marjojen ja hedelmien kautta. Matkustan myös meditaatiossa tai niin sanotussa kevyttranssissa astraalitasolla ja keskustelen siellä puiden ja heidän henkiensä ja muun muassa maahisten kanssa. *Luonnon näkymätöntömässä kauneudessa* mainitsen Kesämaan, joka on Henkiniityn (*Spirit Meadow*) eräs osa astraalitason neljännellä vyöhykkeellä.

Tarkoitukseni tällä kirjalla on lisätä arvostusta puita kohtaan, Elämää kohtaan. Jokainen puu, kasvoi se missä tahansa, on tärkeä itsensä, ympäristölleen ja kaikille olennoille, jotka siinä asuvat.

Tätä kirjaa ei olisi luonnollisesti syntynyt ilman Edwin Courtenayta ja oppaitani St. Germainia ja joitain muita ylönousseita mestareita, enkeleitä, keijuja, dryadeja, maahisia, elementaaleja ja astraalitasoon olentoja, muun muassa Puiden neuvostoa. Kiitos teille kaikille! Olen oppinut teiltä kaikilta suunnattomasti ja olen kiitollinen siitä luottamuksesta ja rakkaudesta, mitä olen saanut ja saan osakseni.

Työni ja ystävyuteni teihin kaikkiin jatkuu niin kauan kuin se minulle sallitaan. Ne ovat elämäni suuria iloja. Olen saanut ja oppinut Rakkaudesta, sillä Rakkaus ja Valo ovat luomakunnan luovia ja ylläpitäviä voimia.

Olen kirjoittanut tämän kirjan rakkaudesta puihin ja toivon, että se ja puiden tuntema rakkaus ja myötätunto välittyvät lukijoille tekstien kautta. Puut ovat viisaita opettajia, jotka odottavat, että me

kuulisimme mitä heillä on sanottavaa ja annettavaa. He kertovat, että me kaikki olemme yhtä rakkaudessa ja valossa, Äiti Maan lapsina.

Seuraavassa lisää neuvoja, joita kirjoittamiseeni sain:

”Kirjoita kauneudesta. Ihmiset haluavat kuulla kauneudesta. Nauti kauneudesta. Anna tilaa kauneudelle elämässäsi. Näin voit jakaa kauneutta muille.

Juuri nyt kuullaan niin paljon negatiivista, uhkakuvia. Herätä ihmisissä toivoa, sillä toivo on luonnonvoima. Se on luonnonvoima. Voima, joka on aliarvostettu, usein unohdettukin. Jos tarpeeksi monet toivovat, muutosta saadaan aikaan. Kerro toivosta. Kun kirjoitat tätä kirjaa, kerro toivosta. Vaikka tulet kirjoittamaan myös huolista ja murheista, perusvireen tulee säilyä toivossa. Ilman toivoa ei ole enää mitään.

Uppoa hiljaisuuteen ja luonnon ääniin. Löytäessäsi hiljaisuuden itsestäsi myös sanasi kertovat hiljaisuudesta ja sen merkityksestä.

Ole puhdas, ole aito. Kaiken tulee olla niin aitoa kuin mahdollista, tulla suoraan Lähteestä. Silloin sanasi puhuttelevat.

Anna tälle aikaa. Anna itsellesi aikaa. Näe itsesi siellä mihin sinun tulee kulkea. Ole valmis muutoksiin. Elä hetkessä, elä ikuisuudessa. Elä oikeassa aikatasossa.

Älä kiinnitä liikaa huomiota epäkohtiin, vaan huomaa pienet ihmeet. Sillä niissä pienissä ihmeissä on avain. Hyönteisen lennossa, auringon säteessä, vihreällä lehdellä, linnun pyrähdyksellä. Kerro ihmeestä.

Ja:

Muista ajatella positiivisesti myös itsestäsi. Omasta kunnostasi, terveydestä... Sillä, kuten oli puhe, se parantaa!”

Tämän kirjan kirjoittaminen on ollut pitkälinen prosessi, johon on liittynyt paljon muuta oppimista luonnosta, itsestäni ja omasta asemastani eri aikajanoilla. Olen pyytänyt neuvoja St. Germainilta ja joiltain muilta oppailta, ja heistä on ollut korvaamaton apu matkallani. Ylösnousseet mestarit ovat eläneet ihmishahmossa maapallolla ja he tuntevat sen asettamat haasteet, toisin kuin yleensä enkelit. Alla on ensimmäinen teksti ajalta, jolloin ryhdyin tähän työhön puiden kanssa.

Kuulen: ”Voit astua toiseen todellisuuteen yhdistymällä maahan jaloillasi, et aina pelkästään mielessäsi. Me olemme valmiita kertomaan itsestämme, menneisyydestä, salaisuuksista.

Tulossa on suuria muutoksia, ja voit tuntea ne. Useimmat ihmiset eivät vielä usko tähän. Siksi on korkea aika tehdä jotain – ennen kuin on myöhäistä. Teemme parhaamme säilyttääksemme tasapainon. Sinä, joka elät osittain ajan ulkopuolella, ihmisten todellisuuden ulkopuolella, tiedät tämän. On aika astua syvemmälle meidän todellisuuteemme ja tuoda tietomme näkyviin – käyttää tuota tietoisuutta herättämään ihmiset unesta.

Monet ihmiset haluavat jo kuulla ja tietää näistä salaisuuksista. He ovat unohtaneet salaisuudet Eedenistä, Atlantiksesta ja Kultaisista Ajoista. Moni kantaa sielussaan joitain muistoja noista ajoista. He ovat olleet siellä tai he kantavat kipinää niistä esivanhempiensa kautta. Siitä on apua työssäsi. Koska heissä on tuo muisto, sen voi jälleen valaista, herättää, jolloin yhä useammat voivat jakaa valoa helpottamaan paluuta Kultaiseen Aikaan. Se on Ylösnousemus, avautuminen Valolle, sydämelle, Sielulle, jumalallisuudelle ihmisissä. Itse asiassa se auttaa maapalloa ja sen olentoja monissa ulottuvuuksissa.

Nyt on aika herättää muistot itsessä ja samalla muissa.”

Kysyn: ”St. Germain, mikä on ensimmäinen tärkeä asia aloittaessani puhumaan puiden kanssa?”

Hän vastaa: ”Sinun tulee vaalia hiljaisuutta itsessäsi. Olet jo kuulut joistain elämistäsi ajan ulkopuolella. Se on alku; se ettei välitä liikaa arkielämän asioista... Huolet häiritsevät keskittymistä. Tyyneys on tie hiljaisuuteen. Käytä niin paljon aikaa kuin tarvitset päästäksesi hiljaisuuden tilaan. Hiljaisuus avaa portin sieluun ja sen muistoihin. Itse asiassa tärkein asia on löytää tie muistoihisi, sillä KAIKKI ON jo sisälläsi. Joten ei ole syytä huolehtia niin paljon kyvystäsi kirjoittaa nämä kirjat, sillä kaikki on jo sinussa. Tärkeintä on tietää, että tieto on tulossa näkyviin. Odota, ole kärsivällinen. Kaikella on oikea aikansa!”

”Kiitos.”

”Tämä kirja on tärkeä. Me kaikki tarvitsemme syvempää ymmärrystä luonnosta ja siitä, miten se toimii, mitä voimia luonnossa ja sen takana on. Siksi ohjasin sinut tähän tehtävään.

Niin monet asiat odottavat heitä, jotka voisivat niitä tutkia. Me tarvitsemme kunnioitusta toisia elollisia olentoja kohtaan. Tämä on alku, ja toivon, ettei se ole loppu. Me kutsumme, ja jotkut kuulevat. Ja me

toivomme, että yhä useammat kuulevat ja ovat valmiita palvelemaan elämää. Sillä sitä me olemme: elämän palvelijoita, me kaikki, auttamassa toinen toisiamme tulemaan siksi, mikä meistä on määrä tulla. On kyse kaikkien olentojen kehityksestä, olivatpa ne mitä tahansa ja minkä muotoisia tahansa. Olemme täällä palvelemissa toisiamme, sillä meillä kaikilla on yhteinen päämäärä. Tiet ovat monet, mutta ne kaikki johtavat samaan suuntaan. Me olemme Yksi. Rakkautta ja Valoa, aina.”

”Ihmiset ovat unohtaneet suhteensa puihin. Tämä on pahin asia. He ovat unohtaneet tämän yhteyden kuten yhteytensä kaikkeen luontoon.”

”Sinä et ole, hah”, hän sanoo, kun haukka istahtaa keinun katolle metrin päähän minusta.

”Ihmiset kuvittelevat, etteivät he tarvitse luontoa. He luulevat olevansa luonnon yläpuolella. He saattavat olla, mutta he eivät tule säilymään hengissä ilman häntä eivätkä säilyttämään inhimillisyyttään. Ihmiset ovat osa luontoa, he ovat syntyneet luonnosta. He rikkovat itseään vastaan vahingoittaessaan Äitiään. Sillä luonto on sekä heidän että meidän äiti. Useat ihmiset sanovat tulleensa eri planeetoilta ja kaipaavansa sinne jonnekin. Mutta mistä syystä he ovat nyt täällä? Heidän kehonsa koostuvat Äiti Maasta. Voivatko he sanoa, etteivät he kuulu tänne? Me kaikki olemme olleet eri planeetoilla. Ja kaikki tuntevat olennot jakavat saman olemassaolon, saman sydämen. Moni on sen vain unohtanut. Kunnioittakaa alkuperäännne, sillä luonnosta me tulemme.”

Ja:

”Jaan tuskasi. Sen, kuinka pahalta sinusta tuntuu nähdessäsi mitä luonnolle, puille, eläimille, tehdään. Milloin koittaa aika, jolloin palaamme keskinäiseen kunnioitukseen?”

”Tämä kirja on kirjoitettu avaamaan ihmisten sydämiä ja mieliä. Ehdotin tätä kirjaa tälle henkilölle muutama vuosi sitten, koska hän on tehnyt tätä aiemmin. Se resonoi hänen sielussaan, ja hän halusi olla kanava luonnon ja sen olentojen kertomille viesteille jakaakseen ne eteenpäin. Maailma on tuhon partaalla ja ihmiskunta tarvitsee herättäjiä. Toisilla tietoisuuden tasoilla yritämme etsiä heitä, jotka haluavat

ryhtyä tähän työhön. Saattaa olla jo liian myöhäistä kääntää kehityksen kulkua, mutta meidän on jaksettava pitää toivoa yllä, koska toivo, rakkaus ja usko ovat mahtavia voimia. Ne ovat ihmeitä tekeviä voimia. Me olemme täällä kasvattamassa uskoa ihmeisiin. Me tarvitsemme yhä useampia ihmisiä uskomaan ihmissydämen hyvyteen, herättämään ihmisiä yhteiseen päämäärään suojelemaan maapalloa ja hänen kauniita lapsiaan.”

MIKSI PUUT JA LUONNONHENGET HALUAVAT MEIHIN YHTEYTTÄ?

Tähän osioon on koottu syyt, miksi tämä kirja on kirjoitettu. Siinä vedetään yhteen sekä minun että luonnonhenkien huoli luonnosta ja puista. Luonnonhenget kertovat siinä myös siitä, keitä he ovat ja mitä he tekevät yhdessä puiden kanssa ja kuinka heitä voi lähestyä. Puut ovat suuria opettajia, ja heidän viisautensa on koottu tähän osioon. Joitain puiden, luonnonhenkien ja oppaiden viestejä on otettu tähän tuomaan heidän näkemyksensä ja ajatuksensa mukaan, valaisemaan näitä asioita lisää.

Yhteinen huolestamme

Jokainen aamuni alkaa meditaatiolla ja rukouksella. Oma meditaatiotoni tuskin vastaa yleistä käsitystä meditaatiosta. En pyri nollaamaan mieltäni, hiljentymään ja rauhoittumaan kylläkin, vaan keskustelen tai pyydän neuvoja tiettyjen hahmojen kanssa ja matkustan eri tietoisuuden tasoille, jolloin voin päätyä myös Tyhjyyteen, Alkuun.

Pyydän siunausta kaikelle Elämälle, olipa se missä muodossa tahansa. Pyydän, että ihmisten sydämet avautuvat näkemään Ihmeen kaikessa luodussa ja toimimaan sen mukaisesti itsensä, toistensa,

eläinten, puiden ja muiden kasvien, luonnonhenkien, Maapallon ja Äiti Maan hyväksi. Lähetän valoa ja rakkautta kultaisen elämänverkon kautta kaikelle elämälle ja tunnen kuinka lukemattomat meille näkymättömät olennot yhtyvät tuohon kultaiseen valoon. Sillä me kaikki olemme yhtä – Yksi.

Kauan sitten ihmiset elivät metsien suojassa. Elämä alkoi puiden alla. Vaikka puuta käytettiin, osaa metsistä suojeltiin pyhinä lehtoina ja niissä käytiin vain henkisissä tarkoituksissa. Siellä uhrattiin itselle arvokkaita esineitä ja hyödykkeitä, eikä vain otettu, vaan myös annettiin. Puiden alle perustettiin alttareita ja metsiin temppeleitä. Jumalat ja jumalattaret liittyivät tiettyihin puihin. Vainotut löysivät suojan pyhistä lehdoista. Samaanit ja druidit ovat aina työskennelleet yhdessä luonnon kanssa. Druidien puutiedosta kertoo *Ogham* – druidien aakkoset, joihin puut ja puutietous liittyvät.

Luonto ilmenee feminiinisenä ja maskuliinisena, jumalattarena ja jumalana, taivaana ja maana, Vihreänä miehenä (*Green Man*) ja Vihreänä naisena (*Green Woman*). Dualismi ylläpitää tasapainoa. Ilman sitä kaikki katoaa. Niin tapahtuu, kun on sen aika. Vihreä mies ja Vihreä nainen ovat luonnon villi ja alkuperäinen voima. Voima, jota ei ole istutetussa puupellossa. He ovat voima, joka asuu luontaisessa metsässä, joka hengittää omassa tahdissaan.

Kun luo syvän suhteen johonkin puuhun tai viettää keskittyynyttä aikaa metsässä, silloin voi löytää yhteyden Vihreään mieheen ja Vihreään naiseen, alkuperäiseen Itseen, vapaana luokittelusta ja ennakkoluuloista – sillä luonto on niistä vapaa. Vanhassa metsässä yhteys löytyy helposti. Ja sitten eräänä päivänä voi nähdä Vihreän miehen tai Vihreän naisen ilmestyvän metsästä puiden lomasta ja kutsuvan jakamaan metsän salaisuudet.

Maailmanpuu tuntuu kuuluvan jokaiseen kulttuuriin. Se edustaa koko maailmankaikkeutta. Kaikki olevainen on osa Maailmanpuuta. Se ei ole kaikkeuden symboli, vaan se kuvaa sen rakennetta. Maailmanpuun voi kohdata meditaatiossa. Myös ihmiskehoa pidetään puuna. Rinnastus näkyy kehon energiakeskusten eli chakrojen nimissä varsinkin englanniksi: juurichakra ja kruunuchakra. Myös Buddha meditoi bodhipuun alla, ja valaistuttuaan hänestä tuli yhtä

kosmisen puun kanssa. Koska Maailmanpuu sisältää kaiken elämän, se ravitsee elämää ja sisältää kaikki kasvi- ja eläinlajit, joten se on myös Elämänpuu. Maailmanpuu on yhtä kuin Jumala, Luoja, jonka oksilla kaikki luodut ja samalla luojat asuvat. Kabbalassa Maailmanpuu kuvaa yksilön kehitystä kohtaamaan ja sulautumaan jumaluuteen. Elämänpuu on yhtä kuin Valonpuu. Myös seitsenhaarainen kynttelikkö on syntynyt Elämänpuun rakenteesta. Se on myös Tiedonpuu. Kristillinen kirkko näki Tiedonpuussa Hyvän ja Pahan tiedon puun, houkutusten puun. Muualla puu on aina nähty yhtenä.

Samaanit ovat kiivenneet Maailmanpuuhun päästäkseen henki-maailmaan. Ihmiset kautta aikain ovat meditoineet puiden alla saadaakseen viisautta. Fred Hagenederin mukaan jokainen puulaji edustaa ja ilmentää jotakin aspektia Elämänpuun hengestä.

Ennen me kaikki kuulumme luonnon puheen sydämessämme. Sit-ten kehitimme egon ja eriydimme luonnon yhteydestä. Hylkäsimme sydämen tien ja aloimme luottaa pelkästään päähämme. Aloimme luokitella kaikkea näkemäämme, emmekä osanneet enää katsella ja kuunnella sydämellä. Aloimme pelätä sitä, mikä ennen oli kotimme. Eriytyessämme luonnosta aloimme pelätä sitä ja siellä asuvia henkiä ja eläimiä. Mitä etäämmäksi ihmiset kulkivat metsistä, he menettivät kunnioituksensa luontoa kohtaan. Kunnioituksen kadottua ei tarvinnut enää välittää metsien hävittämisestä.

Ihmiset ovat hukanneet yhteytensä luontoon matkallaan kohti nykypäivää. Olemme hylänneet intuitiivisen tiedon luonnon henkisyudesta taikauskona ja ottaneet tilalle järjen. Se on antanut meille oikeuden hakata metsät, peittää maa betonilla, tyhjentää jätteet meriin, käyttää eläimiä säälimättä kokeissa ja tuotantoeläiminä, ampua metsiin kuuluvat eläimet sukupuuton partaalle ja jättää eläimet ilman asuinpaikkoja. Metsät tyhjentyivät elämästä. Maapallon metsien ja luonnon tuho heikentää luonnon, maapallon ja meidän kaikkien elinvoimaa, hyvinvointia ja immunitteettia.

Ihminen on viimeisen jääkauden jälkeen muuttanut maapalloa, sen kasvistoa ja eläimistöä suunnattomasti, ja viimeisten parinsadan vuoden aikana tahti on vain kiihtynyt. Neoliittista Eurooppaa peittivät sankat metsät. 4 000 viimeisen vuoden aikana eroosio on lisääntynyt

ihmisen vaikutuksesta Euroopassa, myöhemmin Pohjois-Amerikassa. Maanviljely raivasi ja poltti metsät. Kaskeaminen tuotti tuhkaa, joka antoi hyvän sadon maanviljelijälle. Rautavälineet nopeuttivat metsien muuttamista maanviljelykseen ja karjanhoitoon. Kehitys oli hidasta, kunnes Välimeren alueen kulttuurit, keskiaika ja lisääntynyt ihmismäärä muuttivat luontoa suuresti. Näinä aikoina kuitenkin elettiin yhdessä luonnon ja luonnonkierron kanssa. Kuuta ja jumalataria palvottiin ja Aurinkoa juhlittiin. Luonnon ja eläinten henkiä kunnioitettiin.

Rooman kulttuuri ja kristinusko eivät kunnioittaneet enää luontoa, vaan asettuivat sen yläpuolelle. Yhteys luontoon demonisoitiin. Näkijöiden ja parantajien piti mennä maan alle vainottuina. Monissa maissa pyhiä puita ja pyhiä lehtoja tuhottiin järjestelmällisesti, ettei luontoa voisi palvota. Luonnonhenget ja luontoa kansoittavat jumaluudet painuivat unohduksiin. Kristinusko korosti yhtä jumaluutta, ja luontoyhteys tuntui puhuvan monista. Unohdettiin, että me kaikki olemme Yksi, joka ilmenee monena. Poikkeuksia olivat juhannuskoi-vut, vappusalko ja joulukuusi, jotka saivat jäädä.

Sanotaan, että keskiajalla vauraus tuli metsistä. Kasvava väestö, laivanrakennus, maatalous, puurakentaminen ja metallintuotanto pyyhkäisivät metsät mennessään. Materialistisuuden lisääntyessä metsät muuttuivat tuotteiksi. 1700-luvulla Euroopassa oli paljon puutonta joutomaata. Koska puuta tarvittiin rakentamiseen ja polttoaineeksi, joutomaita alettiin metsittää havupuilla. Myöhemmin Amerikasta ja Afrikasta alettiin tuoda paljon puuta Eurooppaan. Sillä ja siirtolaisten muutolla Amerikkaan oli suuri vaikutus sikäläisiin metsiin. Pohjois-Amerikan mahtavista punapuumetsistä vain viisi prosenttia on jäljellä.

Euroopassa alkuperäisiä luonnonvaraisia metsiä ei juuri ole jäljellä, vaan ne on korvattu maaperää köyhdyttävillä kuusilla ja männynillä. Nuo yksipuolista puustoa kasvavat ”metsät” eivät kestä myrskyjä, tauteja eivätkä tuholaisia. Aluskasvillisuus yksipuolistuu ja eläimistö katoaa. Luonnonvaraisissa metsissä emopuut suojelivat nuoria puita sään vaihteluilta. Mutta metsätaloudessa emopuut kaadetaan, jotta nuoret puut kasvaisivat nopeammin. Silloin nuoret puut jäävät vaille suojaa. Liika valo tekee puista heikkoja. Luonnollisissa metsissä

nuoret puut ovat suojassa auringolta, kovilta tuuilta ja rankkasateilta. Monokulttuureissa vain yhdenlaiset juuristot käyttävät maan ravinteita. Kesällä lämpötila ”metsissä” kohoaa liikaa, jolloin puut kuumenevat ja sairastuvat sienistä. Puita kuormittavat kemialliset saasteet, ihmisen synnyttämä radioaktiivisuus ja sähkölaitteiden aiheuttama stressi.

Jos pienenä iloitsi saadessaan lukea sademetsien puuston mahtavuudesta ja kasvi- ja eläinlajien rikkaudesta, jos oli onnellinen, että se runsaus on ja pysyy siellä jossain, niin enää jäljellä on vain huoli. Ihminen kohtelee maapalloa kuin olisi ainoa laji, jolla on oikeus elää täällä, ja hän myös käyttää sitä mielensä mukaan. KÄYTTÄÄ on sana, joka kuvaa tätä asennetta ja toimintaa. Ei RAKKAUS ja yhteiselo.

Vuonna 2021 Assi Koivisto kirjoittaa:

”Jos pitäisi nimetä yksittäinen tekijä, joka mielestäni on pahiten kurjistanut Suomen maisemakuvaa, se on isojen puiden vähyys. Isot puut, saati oikeat puujättiläiset, ovat metsistä valtaosin kadonneet. Eivätkä vain metsistä vaan ylipäätään Suomesta. Isoja puita näkee käsittämättömän vähän. Niin vähän, että moni on ne unohtanut.”

”Jopa pihosta ja puutarhoista on merkillisellä innolla likvidoitu suuret puut.”

”Pihossa ja puutarhoissa isot puut kaadetaan usein turvallisuuden nimissä. Ne kaadetaan silloinkin, kun ne ovat jossakin tontin etäisimmässä nurkkauksessa eivätkä uhkaa kaatua kenenkään tai minkään päälle.”

Kaikista näistä sanoista huolimatta maapallolla tapahtuu hyviäkin asioita. Meidän on vain jaksettava jatkaa, luottaa Elämän ihmeeseen ja vaikuttaa ajatuksillamme ja teoillamme siihen, että kunnioitus ja rakkaus sydämissä herää.

Puut eivät ole unohtaneet, vaan he odottavat meitä, josko olisimme valmiita palaamaan yhteyteen heidän ja luonnon kanssa. Puut ovat valmiita jakamaan kanssamme menneisyyden viisauden.

Jos mahdollista: Istuta puu ja luo siihen suhde. Näe sen kasvu ja näe ihme. Katso muita kasveja, vaikka kuinka pieniä. Sekin on ihme. Katso hyönteistä, joka kiipeää kukan varrella – sekin on ihme!

Luonto on ME ja me olemme luonto. Voimme rakastaa sitä, mutta emme omistaa. Voimme suojella sitä, samoin kuin se suojelee meitä.

Metsän mahtavuus

Minut johdatetaan Metsään. Mahtavia puita, joiden rinnalla olen hyvin pieni. Metsä hengittää. On hiljaista. Ihmisen aiheuttamia ääniä ei ole missään, sillä ihmisiä ei ole. Painan käteni yhden puun rungolle ja katson ylöspäin. Latva peittyy usvaan, enkä näe niin ylös. Hengitän sisään ja ulos Metsää. Sen mahtavuutta, Hänen voimaansa ja tasapainoaan. Näin oli kauan sitten. Silloin kun Maa oli vielä voimakas ja kaikki Hänen lapsiansa.

Tämän ihminen tuhosi – pelosta? Oliko tämä mahtavuus ja voima liikaa pienelle ihmiselle? Nyt muisto näistä metsistä ja maan voimasta on vain toisella tasolla.

Merlin puhuu: ”Kerran täällä humisivat mahtavat metsät. Maailma oli silloin aivan erilainen. Se oli salainen, pyhä paikka. Turvapaikka sellaisille kuin minä ja kaltaiseni. Kaltaisillani tarkoitan etenkin luonnonhenkiä, jotka elivät vapaina ja onnellisina maapallolla aivan näkyvissä. Se oli magian aikaa. Maapallo ja kaikki sen olennot hengittivät tasapainossa. Sairautta ei ollut.

Mutta nyt piileskelemme kätköissä tai toisissa ulottuvuuksissa, nähtävissä vain harvoille. Mahtavat metsät ovat menneet, ja tilalla on melu ja saasteet. Pelko. Maapallo ei hengitä enää tasapainossa. On surua. Me muistamme... muistamme, millaista oli ennen kuin ihmiset tulivat kirveineen. Me emme välittäneet niin kauan kuin tasapaino vallitsi, mutta sitten kunnioitus ja puiden kuuntelu katosivat. Nyt ihmisiä on joka puolella – ja niin vähän metsistä on jäljellä. Me, jotka muistamme, piiloudumme muistoihin.

On tärkeää, että vanhat metsät ja vanhat puut saavat elää, sillä he säilyttävät Maan muistia. He ovat esivanhempia juuri kuten ihmisillä on esivanhempansa. Me emme halua menettää viisautta, jota he kantavat itsessään.”

Syvennä luontosuhdettasi

Kirja mullistaa maailmankuvasi: näet puut ja elämän täysin uudella tavalla. Puut kertovat omin sanoin mietteensä elämästä ihmisten kanssa ja maapallolla.

Puut paljastavat ajatuksensa ihmisille. Mene metsään puiden luo. He ovat odottaneet sinua jakaakseen kauneuden ja ihmeen kanssasi, kertoakseen, että maailma on seikkailu, jos ja kun haluamme astua siihen. Tässä ainutlaatuisessa kirjassa on noin 300 keskustelua yli 50 puulajin ja luonnonhenkien kanssa.

Kauniilla sanoilla puut opastavat henkisyytteen ja näkemään meidät osana maapallon elämän kirjoa. He kertovat tehtävistään maapallolla ja huolistaan maapallon tilasta. Näiden kertomusten lisäksi kirjasta löytyy ohjeet kommunikointiin puiden kanssa, tietoa puiden biologiasta, rohtokäytöstä ja perinteestä.

